

var der ingen Anledning til at genoptage en ny første Behandling, saaledes som det ellers finder Sted i Udvalget, naar det faar en ny Sag til Behandling. Sandsynligvis vilde man straks være gaaet over til at indkalde Ændringsforslag, og det videre Forløb af Udvalgets Arbejde, antager jeg da, vilde have formet sig omtrent paa samme Maade, som det nu er sket. Jeg tror altsaa, at i Realiteten vilde det næppe have ført til et andet Resultat, om alle Former havde været iagttagne. Men jeg erkender med det ærede Medlem, at der i den Henseende er begaaet en Fejl.

Naar der dernæst taltes om Flertallets Imødekommen, vil jeg for mit Vedkommende sige, at naar man skal bedømme en Imødekommen, maa man tage Hensyn til, hvorfra denne Imødekommen er begyndt. Dersom en Mand vil gaa mig en Mil i Møde, og jeg bor i Kjøbenhavn, gør det ganske vist en Forskel, om han begynder Vandringer fra Roskilde eller fra Glostrup. Det ærede Flertal har ganske rigtig vist Imødekommen, men det har begyndt denne Imødekommen meget langt tilbage, nemlig ved sit eget Forslag i Fjor, og derfor er Resultatet af denne Imødekommen, trods al den gode Vilje, som jeg ikke tvivler om ligger bagved, gennemgaaende bleven en Forhøjelse af det foreliggende Forslag, der, deri er jeg enig med det ærede Medlem for 7de Kreds, rettelig maa betragtes som et Kompromis mellem Folketingets og den tidligere Regerings. Jeg kan derfor ganske slutte mig til, hvad det ærede Medlem for 7de Kreds gjorde gældende med Hensyn til Forholdet ved disse Ændringsforslag. Jeg er ganske enig med ham i, at paa det nuværende Standpunkt maa Mindretallets Stilling rettelig være den, at det, som Sagen foreligger, og paa dette Trin af Forhandlingerne holder paa Folketingets Forslag. Som Følge deraf maa jeg ogsaa for mit Vedkommende stemme imod den store Mængde af disse Ændringsforslag. Jeg vil ikke dermed sige, at der ikke kunde være et og andet deri, som jeg under andre Forhold kunde tiltræde, navnlig naar man stod over for en Afgørelse og vidste, at Betingelsen for overhovedet at faa en Toldlov vilde være at tiltræde et eller andet af disse Punkter, og jeg vil føje til, at der er Ting imellem dem, som jeg fra mit særlige Standpunkt vilde kunne betegne som Forbedringer, men som Sagen foreligger, er der ingen Grund til i den Henseende at gøre nogen Forandring, og jeg maa stemme mod dem alle. Vi hørte jo af den ærede Formand, at der vilde blive særlig Afstemning

over de 4 Ændringsforslag, nemlig Nr. 65, 73, 74 og 76, som ere tiltraadte af det ærede 4de Medlem for 3dje Kreds (Reedtz-Thott), og for disse 4 Ændringsforslag vil jeg anbefale mine nærmeste Meningsfæller at stemme, fordi de ville betegne en Nedgang fra det nuværende Regeringsforslag. Jeg mener nu ikke, at denne Nedgang er tilstrækkelig; jeg mener, at under de kommende Forhandlinger bør der arbejdes videre i den Retning, og at det endelige Resultat paa de Punkter i hvert Fald bør være, at man naar Folketingets Standpunkt; men da Forslagene som sagt bevæge sig i Retning mod Folketinget og betegne en Nedgang, vil jeg tilraade at stemme derfor.

Maa jeg endnu, da jeg maaske ikke tiere faar Ordet i disse Sager, for mit eget Vedkommende gøre et Par Bemærkninger om de forskellige Sammenkoblingsbestemmelser. Der er jo Ændringsforslag, som tilsigte, at faa alle disse 4 Skattelove til at følges ad, de to direkte Skattelove som et Par og de to indirekte Skattelove som et andet Par. Jeg havde Lejlighed til, da Spørgsmaalet var fremme i Fjor, at udtale som min Opfattelse, at nogen egentlig finansiel Sammenhæng synes jeg ikke der er mellem disse to Forslag. Naar man forlanger, at de skulle følges ad, kan man jo meget godt stille det Forlangende, men nogen egentlig nødvendig Forbindelse mellem dem — ud over den Forbindelse, man selv laver — kan jeg ikke se. Der vil inder være til Hinder for at reformere de direkte Skatter for sig og de indirekte for sig; det er ikke nødvendigt at det sker samtidig. Som vi vide, er Forholdet imidlertid det, at man fra det ene Tings Flertals Side holder paa Adskillelsen, fra det andet Tings Flertals Side sammen med Regeringen holder paa Sammenkoblingen, og det maa altsaa blive disse ledende Kræfters Sag at afgøre, hvad Enden derpaa skal blive. Paa dette Punkt vil jeg ikke kunne stemme for Sammenkoblingen, som jeg ikke i og for sig anser for nødvendig. Saa kommer der en anden Sammenkoblingsparagraf, som knytter Toldlovens Gennemførelse til en samtidig Gennemførelse af Brændevinsskatten. Denne kunde der jo siges at være mere Mening i, naar man har den Opfattelse, at en Nedgang paa Toldloven nødvendig skal kompenseres ved en Forhøjelse paa Brændevinsskatten; i saa Tilfælde hænge de to Forslag jo sammen. Imidlertid skønner jeg ikke, at dette Spørgsmaal om, hvorledes Nedgangen paa Toldloven skal kompenseres, egentlig ligger for, før de to